

структурирания. Подобно на много други етническомитологични конструкции и циганската рисувала Вселената в пространствена йерархичност на три равнища: долен, среден и горен свят. Всеки от тях имал своите характерни и специфични проекции от съдържателен, формален и функционален порядък. На върха на света било небето (**Болебен**). Там били приютени и пълновластно разположили се небесните сили и богове – Слънцето **Кхам**, месеците **Чон**, дъждът **Бришит** и много други такива. В пределите на средния свят, който ромите наричат **Дис**, се разселили хората и различни природни духове. Именно тук била и пространствено локализираната позиция на Земята **Пхув**. Този свят бил светът на природната и обществената събитийност. В бездните на третия свят, подземния, се разпореждали изцяло населяващите го природни духове, лоши и нечисти сили и стихии, демони и др. под. Тези духове, демони, стихии имали също пространствена определеност. Те били структурирани, субординирани и йерархизирани в долния свят. Всеки персонаж имал съответни мисии в пределите на този долен свят, от което зависели много от събитията в пределите на средния свят.

Така например илюстрираното от Блисковски древно циганско предание разкрива „сюжета“, при който **кralицата на демоните – Анна**, сътворила за света девет страшни дявола. Те, встъпвайки в брак помежду си, формирали страшна армия от зли, заплашващи човека духове. Сред тях най-лошите и коварни били **Малало** (от цигански, малало – грозен), **Лили** (слизеста), **Шилало** (хладно, студено) и др.

Интересното е, че ромите означавали и означават и днес злите духове с понятието **мизехе** (от ромското мизех – зло). Струва ми се обаче, че етнолингвистите би трябвало да потърсят някакъв не най-архаичен семантичен пласт, обвързан и пространствено локализиран в митологичния свят на прародината Индия, а в едно по-близо до нас пространство и от едно по-друго историческо време. Става въпрос за географското, социокултурното пространство на средновековна Гърция, защото названието на злите духове „мизехе“ пределно откровено „заявява“ за примес на гръцки лексикален пласт. В гръцкия език много лингвистични конструкции, които започват с мизо, мизе и др. под., ориентират смислово към нещо противно,